

วริน มโนรมณ์. (2556, เมษายน) “เส้นทางการปรับตัวของ SMEs สู่อาเซียน”
วารสารแรงงาน. 11 : หน้า 14-15.

อาเซียนรอบคอบ
วริน มโนรมณ์

เส้นทางการปรับตัว ของ SMEs สู่อาเซียน

เส้นทางการทำธุรกิจมักไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ...ผู้ประกอบการหลายรายต้องล้มหายตายจากไปจากตลาดการแข่งขันทางธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งขณะนี้มียุทธภูมิเทียบเท่าสมรภูมิมรบเลยก็ว่าได้ ปัจจุบันถือว่าผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs เปรียบเสมือนปลาที่จากเดิมว่ายน้ำอยู่แค่ในแม่น้ำต้องเจอกระแสน้ำเชี่ยวและคลื่นลมแรง แต่เมื่อต้องออกสู่ทะเลย่อมต้องใช้ทักษะการดำรงชีวิตที่สูงขึ้น นั่นคือจุดเปลี่ยนของผู้ประกอบการไทยเมื่อต้องก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

“แล้วจะทำอะไรกันดีเมื่อเวลานั้นมาถึง? ก็คงต้องกล่าวอย่างใจจริงว่า The Show must go on สิ่งที่อยู่ประกอบการ และแรงงานไทยจะทำให้ได้และเป็นหนทางที่ดี และถูกต้องที่สุดคือ ต้องเดินหน้าลูกเดียว แต่ก็คงมีคำถามอีกว่า แล้วเรานำพาประเทศไทยของเราให้ไปอยู่แถวหน้าของอาเซียน เอเชีย รวมถึงระดับโลก ได้อย่างไร?”

อันดับแรก เราต้องทำความเข้าใจตนเอง และอาเซียนให้มากขึ้น

ในขณะที่หลายหน่วยงานทั้งภาครัฐบาล เอกชนกำลังเตรียมตัวยกระดับคนไทย โดยเฉพาะเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีความพร้อมเมื่อเปิดประชาคมอาเซียน แต่อีกสิ่งหนึ่งที่เรานำมาสู่บุคคลที่ต้องปฏิบัติและไม่ควรมองข้ามคือการสำรวจตัวเอง และพิจารณาว่าตัวเรามีนิสัยใดบ้างที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันกับประเทศอื่นในอาเซียน

คนไทยมีนิสัยหลายอย่างที่เห็นจุดเด่นที่ดี เช่น มีน้ำใจเอื้อเฟื้อ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น แต่ขณะเดียวกันก็ยังมีลักษณะนิสัยหลายอย่างที่สะท้อนการทำงานแบบยังไม่เป็นมืออาชีพ อาทิ ซื่อสัตย์ ไม่กล้าสื่อสาร ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น จะเห็นได้ว่าตั้งแต่สมัยที่เราเขียนหนังสือพิมพ์ไทยมักจะไม่กล้ายกมือแสดงความคิดเห็น เป็นเพียงผู้ฟังที่รับฟังทุกอย่างที่อาจารย์สอนทั้งๆ ที่อาจมีคำถามหรือความไม่เข้าใจอยู่ในใจ แต่ไม่กล้าถาม ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น อาจเป็นเพราะอายุไม่กล้าพูดต่อหน้าสาธารณะ หรือกลัวว่าหากพูดอะไรผิดๆ ไปคนอื่นจะหัวเราะเยาะ และไม่ได้รับการยอมรับ รวมถึงเกรงว่าหากไม่เห็นด้วย อาจารย์อาจจะไม่พอใจได้ ดังนั้น จึงคิดว่าอยู่เฉยๆ ดีกว่า

โดยยึดสัจใจที่ว่า “พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง” แต่ความเป็นจริงแล้วโลกในปัจจุบันการคัดเลือกคนเข้าทำงานได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตมาก การคัดเลือกคนที่จะเข้ามาทำงานนั้นบุคคลที่กล้าแสดงความคิดเห็น และชี้แจงเหตุผลจึงมักจะเป็นผู้ที่ถูกเลือกในการเข้ารับทำงานมากกว่าเพราะถือว่าเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถแสดงศักยภาพที่จะนำพาองค์กรก้าวสู่ความสำเร็จได้

หลายท่านยังนึกเพียงว่าธุรกิจของเราไม่ได้ค้าขายกับชาวต่างชาติจึงไม่มีความจำเป็นต้องติดตามเรื่องของอาเซียน ซึ่งเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้องนักถึงแม้ว่าท่านจะไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการค้าระหว่างประเทศ แต่หากรู้ไม่ว่าเมื่อเป็นประชาคมอาเซียนแล้วบรรยากาศที่ท่านคุ้นเคยในประเทศรวมไปถึงอีก 9 ประเทศจะถูกเปลี่ยนแปลง

14 | วารสารแรงงาน
LABOUR JOURNAL

วริน มโนรมณ์. (2556, เมษายน) “เส้นทางการปรับตัวของ SMEs สู้อาเซียน”
วารสารแรงงาน. 11 : หน้า 14-15.

เส้นทางการปรับตัวของ SMEs สู้อาเซียน

ไปอย่างรวดเร็ว จะมีนักลงทุน แรงงาน จากต่างชาติจำนวนมากเดินเข้ามาในประเทศไทยอย่างเสรีภายใต้ข้อกำหนดของประชาคมอาเซียน นั่นจึงเป็นสาเหตุที่ผู้ประกอบการจะต้องหมั่นเพิ่มเติมความรู้ ติดตามความเคลื่อนไหวในทุกๆ มิติของอาเซียนทั้งด้านความมั่นคง วัฒนธรรม และเศรษฐกิจซึ่งมีความสำคัญมาก เมื่อทราบข้อมูลเหล่านี้แล้วจะทำให้ผู้ประกอบการ และแรงงานได้มองเห็นช่องทางในการดำเนินธุรกิจ และเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

อันดับที่สอง มองตลาดใหม่เพื่อลดต้นทุน สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs การบริหารแบบไม่มีระบบ ใช้ระบบครอบครัวอย่างที่เคยทำกันมา ตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษตามแนวคิดแบบธรรมเนียมปฏิบัติ อาจจะต้องถูกเปลี่ยนแปลงซะแล้ว เพราะถ้าคุณยังมีความเชื่อมั่นว่าจะต้องดำรงธุรกิจในยุคของประชาคมอาเซียนปี 2558

ให้ได้ นั่นหมายความว่าธุรกิจของคุณจะต้องเจอการแข่งขันไม่เพียงแต่ในประเทศ แต่ยังรวมไปถึงประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคด้วย ดังนั้นถ้าสามารถปรับเปลี่ยนมุมมองทางธุรกิจนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต และมองไปถึงการขยายช่องทางการตลาดไปยังตลาดใหม่นอกประเทศได้ ธุรกิจนั้นก็เรียกได้ว่าประสบความสำเร็จได้อย่างก้าวกระโดดเลยทีเดียว

อันดับที่สาม มองอาเซียนให้เป็นโอกาส ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อลดต้นทุน เป็นอีกหนทางหนึ่งเพื่อแก้ปัญหาค่าแรง 300 บาท ในระยะยาว หนึ่งใน 3 เสาของประชาคมอาเซียนคือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเป็นการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดกำแพงภาษีนำเข้า-ส่งออก ระหว่างอาเซียน 10 ประเทศเพื่อให้เกิดการค้าระหว่างประเทศได้สะดวกมากขึ้น ขออธิบายดังนี้ หากธุรกิจของท่านเป็นธุรกิจประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากเดิมที่

ใช้วัตถุดิบในประเทศที่ปัจจุบันมีต้นทุนที่ปรับตัวสูงขึ้น คงต้องลองมองหาวัตถุดิบจากประเทศในอาเซียนที่มีราคาถูกกว่า เช่น ผ้า กระดุม ค้าย และหากจะนำเข้าวัตถุดิบดังกล่าวก็ไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า ภายใต้ความตกลงของ AEC นอกจากนี้เมื่อผลิตสินค้าเสร็จแล้วก็ยังสามารถนำสินค้าดังกล่าวส่งขายไปยังประเทศในอาเซียนหรือประเทศที่มีความตกลงกับอาเซียนได้ด้วยเช่น ญี่ปุ่น เกาหลี อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และจีน

การที่ผู้ประกอบการมองหาตลาดใหม่ๆ และใช้สิทธิประโยชน์ทางการค้าภายใต้กรอบความตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุนการผลิตสินค้า แก้ปัญหาการปรับอัตราค่าแรงขึ้นค่า 300 และยังสามารถขยายให้แก่องค์กรซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นคงในธุรกิจให้ยั่งยืนได้ต่อไป

วารสารแรงงาน | 15
LABOUR JOURNAL